

عنوان مقاله:

معماری و طراحی محیطی در مراکز درمانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و پنجمین همایش معماری و شهرسازی پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمدحسین عربانی - کارشناس ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه

خلاصه مقاله:

معماری به دلیل این که در عرصه های مختلف عملکردی و در دوره های مختلف زندگی انسان همواره همراه او می باشد، دارای مفهوم و تعریف گسترده ای است. از ابتدای تولد در محیط درمانی و سپس بعد از آن در ابتدای سن آموزش در فضاهای مختلف آموزشی، دانشگاهی و علمی، در اوقات فراغت در فضاهای ورزشی، تفریحی، سرگرمی رستوران ها و غیره، و بعدها که بنا بر تخصیص های مختلف وارد محیط های شغلی می شویم، برای ارتقاء طراحی معمارانه و ارائه طرحی مناسب با عملکرد، شناخت قابلیت های محیط شامل ویژگی های جغرافیایی، فرهنگی- اجتماعی، الزامی است. معنای یک محیط حاصل تعامل بین کنش های آن محیط و نیازهای فردی و جمعی استفاده کننده آن است. استرس غالباً به صورت احساس اضطراب تجربه می شود. هنگامی که فرد احساس می کند در معرض خطر و تهدید قرار گرفته است سیستم اعصاب سمپاتیک او آماده فرار از خطر یا مقابله با آن می باشد. نگرانی و استرسی که یک بیمار از مشکل یا بیماری به وجود آمده خود دارد، می تواند در قرارگیری در محیط نامناسب درمانی افزایش یابد. از نظر روانشناسی تداوم اضطراب به اختلال افسردگی منجر می شود که بر سلامت روان فرد تاثیر می گذارد. می توان مبنای اصلی طراحی داخلی محیط شفابخش را حول استفاده از تئوری سرگرمی های مثبت و کاربرد رنگ، پنجره های بزرگ، چیدمان مبلمان و طراحی ارگونومیک و مصالح دیوار و کف دانست. گنجاندن جنبه هایی از طبیعت در کنار محیط های درمانی می تواند به ایجاد یک ظاهر آشنا و برانگیختن احساس آرامش کمک کرده و نیز به بیماران اجازه می دهد تا اتاق های خود را از جنبه های شخصی تغییر دهند. صحنه های طبیعی به کاهش اضطراب بیماران کمک می کند و ایجاد یک حس آشنایی با مکان را القا خواهد نمود و به بیماران کمک خواهد کرد در فضای جدید درمانی حس راحتی بیشتری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

معماری، طراحی محیطی، محیط درمانی، بیمار، محیط طبیعی، فضای سبز، تسریع بهبودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001596>

